

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — БЕЛАСТОК — ВІЛЬНЯ

ЗАСНАВАНА ў 1920 Г.

№ 6 (20)

26 сакавіка — 1 красавіка 1993 г.

Кошт 3 рублі

ВІНШУЕМ 3 ДНЁМ НЕЗАЛЕЖНАСЬЦІ

Грамата да беларускага народу

Браты-беларусы, працоўны народ Беларусі, работнікі й сяляне-земляробы, беларусы-ваякі, усе, каму дарагая воля і рэвалюцыя, усе, у якім гарыць і б'ецца сэрца за правы і волю беларускага народу.

Грамадзяне ўсіх нашых народаў, якія жывуць на нашай зямельцы.

Прышоў момант, якога ні ведае гісторыя нашае многапакутнае зямлі. Воляй рэвалюцыі мы пастаўлены перад патрэбай сабраць усе жывыя сілы нашае Бацькаўшчыны дзеля абароны і ўтрымання нашых вольнасьцяў, здабытых крывёй мільёнаў сыноў пакрыўджанай, бяздольнай Беларусі.

У гэтыя дні належыць паказаць сапраўды, што злучаная пакутай беларуская рэвалюцыйная дэмакратыя ні дапусьціць, каб вихор бязладу згубіў нашу сьвятую нацыянальную справу абароны вольнасьцяў і правоў Беларускага Народу.

Браты-беларусы, працоўны народ, сыны зямлі й абаронцы вольнасьцяў Бацькаўшчыны. Злучыцеся ў адну згодную сям'ю каля Вялікай Беларускай Рады, адкідаючы ад сябе сеючыя нізгоду поклічы і будзьце асьцярожнымі ў сваіх дзеях. Толькі парадак і згоднасьць паміж усімі паможа нам утрымаць спакой у нашым краі, а еднасьць з войскам падые дух і злучыць увесь народ.

Браты-беларусы. Вялікая Беларуска Рада, апіраючыся на Цэнтральную Вайсковую Раду, Беларускі Спаўняючы Камітэт Заходняга Фронту, на ўсе беларускія арганізацыі, верыць у сілу і мудрасьць беларускага народу, у руках каторага вялікая будучыня Вольнай Беларусі, воля, зямля і згода.

Вялікая Беларуска Рада.

Часовая Цэнтральная Беларуска Вайсковая Рада.

Беларускі Спаўняючы Камітэт Заходняга Фронту.

Беларуская Сацыялістычная Грамада.

Беларуская Народная Партыя Сацыялістаў.

Менск-Беларускі.

27 кастрычніка 1917 году.

Пастанова Першага Усебеларускага Кангрэсу аб самавызначэньні і аб часовай краёвай уладзе

Усебеларускі Зьезд у колькасці звыш тысячы чалавекаў, прадстаўленых сялянствам, жаўнерамі, работнікамі і ўсімі дэмакратычнымі арганізацыямі цэлага краю, абмеркаваўшы цяжкі стан усяе Расейскае Дэмакратычнае Фэдэрацыйнае Рэспублікі й асабліва крытычны момант для Беларусі, прызнаў за канечнае:

1. Замацоўваючы сваё права на самавызначэньне, абвешчанае ра-

сейскай рэвалюцыяй, і зацвярджаючы рэспубліканскі дэмакратычны лад у межах Беларускай Зямлі, для ўратаваньня роднага краю й захаваньня яго ад падзелу, 1-шы Усебеларускі Кангрэс пастанаўляе безадкладна ўтварыць з свайго складу орган краёвае ўлады, які часова становіцца на чале кіраўніцтва краем, уваходзячы ў зносіны з цэнтральнай уладай.

• У пракуратуры Антыбеларускія ўлёткі

Мы ўжо паведамлялі аб тым, што гарадзкія ўлады зьвярнуліся да абодвух пракурораў Горадні наконт магчымасьці распацаць крымінальную справу на падставе Палажэньня аб Дзяржаўным сыягу Рэспублікі Беларусь супраць асобаў, якія распаўсюджаюць улёткі «Еще раз о флаге». 23 сакавіка мы даведаліся ў пракуратуры Ленінскага раёна аб тым, што па гэтай справе цяпер праводзіцца праверка. Аб выніках яе мы абавязкова паведамім.

(спадар).

73 гады «Пагоні»

Летась, дакладна год назад, 25 сакавіка ў Гарадзенскай вабласной друкарні быў адбіты першы нумар адноўленай газэты «Пагоня». Выразна памятаю той момант, калі з-пад барабанаў друкарскай машыны выляцеў самы першы, яшчэ пробны паасобнік, а праз некалькі хвілін і ўвесь 2-тысячны тыраж. Падобныя падзеі робяцца ў жыцьці самымі важнымі.

Мінуў год, нашае выданьне набірае моцы, з красавіка стане што-тыднёвым. А на наступнае паўгоддзе «Пагоню» можна будзе выпісаць па ўсёй Беларусі. Як вы ўжо заўважылі, мы акрэсьлілі абсягі газэты як — рэгіянальны агляд. Ня важна, што гэтыя тры гарады сёньня ў розных дзяржавах. На працягу стагоддзяў край жыў супольным жыцьцём, спачатку ў межах Вялікага Княства Літоўскага, а потым у складзе Рэчы Паспалітай, Беларусы заўсёды жылі тутак па-суседзку і па-сваяцку з палкамі ды летувісамі. Так павінна быць і цяпер. А мы будзьма паведамляць аб жытці землякоў-беларусаў на Беласточчыне й Віленшчыне, а таксама шырэй — пра падзеі ў Польшчы й Летуве.

Вельмі даўно, у 1920 годзе газэта «Пагоня» выходзіла за 160 кіламетраў адсюль, у Коўні. Паведамляла аб нашых беларускіх справах, аб міжнародных падзеях, друкавала зьвесткі пра вайну на Беларусі, пра Слуцкае паўстаньне супраць бальшавікоў. Мы адчуваем сябе прадкаўжальнікамі справы той колішняй «Пагоні».

Цікавая рэч жыцьцё асобы, краіны, чалавецтва. Цікавыя паняцьці «сапраўдных каштоўнасьцяў», «гістарычнай справядлівасьці»... Колькі не рабілі зьдзеку з усяго беларускага, ня хлусілі, ня ганілі, не забаранялі, не заганялі ў рэзэрвацыю рэшткі беларушчыны, дазволена афіцыйна, працэдзаныя цераз ідэялігічную цензуру, але ўсяму праўдзіваму заўжды накіравана адрадазіцца. Жыве сёньня Беларусь, жывуць яе дарагія сымболі, жыве адзіная ў Горадні беларуская газэта «Пагоня».

Адно непакоіць, што няма пэўнасьці ў заўтрашнім дні. Наша газэта будзе існаваць, калі будзе існаваць наша дзяржава... Люксембургская дзяржаўнасьць не залежыць ад змаганьня за ўладу ў суседніх Францыі або Нямеччыне. У нас з гэтым інакш. Мы з трывогай прыглядаемся да падзей ва ўсходняга суседа. Яму таксама хочацца ў Эўропу... праптаць дарогу па нас або зноў замкнуць у сваёй вязьніцы. Экспарт справа някепская, калі экспартуюць «Рэно» і кока-колу, а не рэвалюцыі, тэрор і голад. Варвары заўсёды пачыналі свой шлях з Усходу, потым атабарваліся ў Эўропе й рабіліся, дапусьцім, немцамі. Крывічы прыйшлі сюды з Захаду, колішняя эўрапейскасьць шкодзіць ім дагэтуль... Але ня варта забывацца, што надзея гіне апошняй. Мару, каб да наступных сваіх угодкаў «Пагоня» абавязкова павялічыла тыраж і кола сваіх чытачоў.

Рэдактар.

25 сакавіка 1993 г.

• Палітычная сцэна

Алег Трусаў: Ніколі не паважаюць тых, хто баіцца

12 сакавіка ў Горадні адбылася сустрэча грамадзкіх са старшынём Беларускай Сацыял-Дэмакратычнай Грамады народным дэпутатам Беларусі сп. А. Трусавым і народным дэпутатам Беларусі сп. Г. Сямдзянавай. У сустрэчы браў удзел таксама кіраўнік справам БСДГ сп. М. Кішка. Спадар Трусаў меў надойную прамову аб палітычным становішчы ў краіне, сысьлі зьмест якой зьмяшчайма ніжэй.

... Паводле амерыканскага часопіса «Тайм» летась Беларусь з Латвіяй па ўзроўні дабрабыту сярод былых савецкіх рэспублік апынуліся першымі. Аднак калі ў Латвіі напоўніцу адбываюцца рэформы гаспадаркі, дык у нас існуе глыбокі крызіс улады і пагаршаецца стан эканомікі. Рэч у тым, што людзі, якія нам кіруюць, дагэтуль не ўсвядомілі: ужо паўтары гады яны ўрадуюць у незалежнай краіне. Яны ўпарта адмаўляюць нашу дзяржаўнасьць, называюць краіну пастарому рэспублікай або зьняважлі-

ва — абрэвіятурай РБ. У любым раісавеце Ленін, старыя шылды і партрэты, а таксама сядзяць тыя ж самыя людзі.

Сёлета вырашаецца лёс беларускай дзяржавы. Калі яна захаваецца да канца года, дык, мабыць, замацуецца і будзе існаваць. Лёс Эўропы будзе вызначацца ў Кіеве і Менску. У нас, аднак, існуе моцная «пята» калёна. 142 дэпутаты ВС галасавалі за ўключэньне ў павестку сесіі пытаньня аб канфэдрацыі або фэдэрацыі з Рэспублікай на 2 стар.)

26 сакавіка 1993 г.

2

Палітыка. Грамадства

● Пошта

Ня трэба скажаць праўду

Сумленнае грамадства, ухваляючы незалежнасць нашай дзяржавы, актыўна рыхтавалася да святкавання ўрачыстага дня — 25 сакавіка. Праглядаючы перыёдыку, усьведамляеш, што ёсць тыя, каму выгода абыйгаць гэтую святчую падзею.

«Народная газета» за 12 сакавіка 1993 г., даючы заяву БСДГ да маючых адбыцца ўгодкаў, быццам бы зьнячы ўку памясьціла нататку пад назвай «25 сакавіка — чыё гэта свята?» Аўтар напісанага сьцьвярджае, што дэструктыўныя сілы намагаюцца ўцягнуць суайчынінікаў ва ўшанаваньне гэтак званай БНР.

Усе падобныя допісы складзены прыкладна адной рукой, бо калі ўважліва чытаеш артыкул загадчыка аддзела «Зьвязды» А. Мяснікова «Слова да чытача», разумееш, што тыя, каму незалежнасць неадспадобна, спрабуюць увесці людзей ў зман. Палохаючы іх «вопытам» краін Балтыі і Балканаў. Менавіта ў гэты, горшы бок, і хільнуў у сваім допісе кладку спадар Мяснікоў.

Чаму святкаваньне ўгодкаў БНР на думку гэтых людзей павінна на Беларусі выклікаць грамадзянскую вайну? Мне падаецца, што гэтыя людзі хворыя на «Імпэрскі сіндром». Як тлумачыць маёй дагадкі — артыкул А. Осіпавай у гэтай жа газэце, у якім яна сьцьвярджае, што ёй усё «трын-трава», хутэй бы вярнуўся Сталін ці хто-небудзь іншы, але менавіта з такімі поглядамі й падыходзіць.

Алесь БАШКО.

● Палітычная сцэна

Алег Трусаў: Ніколі не паважаюць тых, хто баіцца

сеяй. Сродкі інфармацыі ўчынлі істэрычную кампанію на тэму «Без Расеі мы загінем...» Чалавеку з цвярозым розумам, аднак, зразумела, што як толькі нас далучаць да Расеі, мы станем жыць так, як жывуць беларусы Смаленшчыны і Пскоўшчыны.

Не Расея выгадна Беларусі, а наадварот. Як бы не ўзьнімалася цана на паліва, яно заўсёды было б для нас таньней, чым для суседняй Летувы, калі мы будзьма браць плату за транзіт расейскага газа і нафты цераз Беларусь у Заходнюю Эўропу. Гэта робіцца ў любой нармальнай краіне. Адносна Расеі мы павінны праводзіць звычайную эўрапейскую палітыку, г. зн. размову на роўных, як тое робяць тыя ж балтыйскія дзяржавы, з якімі Расея мусіць лічыцца. Латвія і Эстонія нават патрабуюць ад усходняга суседа вяртаньня сваіх тэрыторый. А мы ўсё баімся заявіць пра свае правы, некага пакрыўдзіць і робім сабе тым самым шкоду на многа дзясяткаў мільярдаў рублёў. Але даўно вядома, што ніколі не паважаюць тых, хто баіцца.

Палітычная сітуацыя сёньня па сваёй складанасьці нагадвае 1918 год. Узьнімаюць голаў бальшавікі, зьрываюць усё беларускае. Каб тады засталася на эўрапейскай мапе БНР,

не давалася б дзяліць Беларусь паміж сабой Расея і Польшчы, не дасталося б па ладным кавалку Летуве й Латвіі. А магчыма, не было б і Другой Сусветнай вайны, бо Сталіну з Гітлерам не было чаго дзяліць. Вось чаму мы павінны найшырэй адзначаць 75-я ўгодкі абвешчанага незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі.

Мы ведаем, як цяжка давалася незалежнасць ірландцам або балгарам, як няк не дамогуча яе курды. Мы атрымалі выдатны шанц, можа нават найлепшы за 1000 год, пабудаваць сваю дзяржаву. У Віскуплях у Белаежскай пушчы ўпершыню Беларусь не дзялілі, без вайны і паўстанняў яна атрымала незалежнасць. Неабходна замацаваць яе і стаць эўрапейскай дзяржавай.

● А. Трусаў адказаў на пытаньні, якія цікавілі прысутных.

Ён лічыць, што нам непатрэбны вялікія колькасны (болей, чым у трох Балтыйскіх краін разам) пагранвойскі й сотні кіламетраў калючага дроту, якім нас аддзялілі ад Польшчы. Ахоўваць мяжу трэба добрымі законам, уласнай валютай і мытнямі, а не калючым дротам, аўчаркамі і танкамі.

Дарэчы, валюту беларускую ўжо надрукавалі.

ЭЛІТА БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫ

Антон ЛУЦКЕВІЧ, прэм'ер-міністр і міністр замежных спраў ва ўрадзе БНР. Скончыў два ўніверсітэты — Пецярбургскі (прыродазнаўчы факультэт) і Дэрпцкі (юрыдычны факультэт). Адзін з лідэраў Беларускай Сацыялістычнай Грамады і выдаўцоў «Нашай Нівы». Літаратуразнавец, пэдагог, гісторык, публіцыст, аўтар многіх кніг. Першы перакладчык на сучасную беларускую мову Эвангелья.

Вацлаў ІВАНОВСКИ, міністар асьветы. Адзін са стваральнікаў Беларускай Сацыялістычнай Грамады. Арганізатар беларускага друку. Выпускнік Пецярбургскага тэхналагічнага інстытута, доктар хіміі.

Тамаш ГРЫБ, міністр унутраных спраў. Адзін з лідэраў партыі беларускіх эсэраў. Вучыўся ў Пецярбургскім псіханэўралагічным інстытуце. Пазьней скончыў Карлаў універсітэт у Празе са ступенню доктара філасофіі.

Аркадзь СМОЛІЧ, віцэ-прэм'ер Рады БНР, міністр асьветы, затым — земляробства. Скончыў Аляксандраўскі інстытут сельскай гаспадаркі і лесаводства (Пулавы, Польшча). Пазьней — загадчык кафедр гэаграфіі ў Беларускай дзяржаўнай універсітэце, прафэсар. Аўтар падручніка «Гэаграфія Беларусі», які пяць разоў перавыдаваўся.

Аляксандр ЦЬВІКЕВІЧ, міністр юстыцыі, затым — замежных спраў. Скончыў юрыдычны факультэт Пецярбургскага ўніверсітэта. Вядомы беларускі гісторык, пазьней — прафэсар Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, супрацоўнік Беларускай акадэміі навук.

Вацлаў ЛАСТОУСКИ, прэм'ер-міністр ураду БНР. Выдатны беларускі гісторык, пісьменьнік, публіцыст, дасьледчык беларускай культуры, пазьней — акадэмік Беларускай акадэміі навук.

Палута БАДУНОВА, міністр сацыяльнай апекі. Адзін з лідэраў партыі беларускіх эсэраў. Скончыла Вышэйшыя гісторыка-літаратурныя курсы ў Пецярбургу, пэдагог. Арыштоўвала-

Беларуская Народная Рэспубліка стваралася намаганьнямі людзей, здольных на вялікую духоўную самааддачу дзеля нацыянальнага адраджэньня Бацькаўшчыны. Кіраўнікі БНР, члены яе ўраду складаліся з патрыятычна настроенай, пераважна маладой, інтэлігенцыі, якая рыхтавалася служыць свайму народу на ніве навукі, культуры, народнай гаспадаркі. Вырасла тады цэлае сузор'е талентаў — пісьменьнікі, пэдагогі, юрысты, навукоўцы, аграномы... Але час паклікаў іх на гістарычную арэну, паклікаў для тэрміновых і мужных грамадзкіх спраў. І яны сталі палітыкамі, дыпламатамі, вайскоўцамі. Арганізавалі незалежную дзяржаву ім давалася цаной свае высокае нацыянальнае сьведомасьці. У іх не было вопыту і ім трэба было сьпьяцца. Тым ня менш, яны выдатна выканалі свой грамадзянскі доўг перад народам, справіліся з усімі практычнымі задачамі і стварылі заканадаўчую базу і дзяржаўны апарат на ўзроўні лепшых эўрапейскіх узораў і ня іх віна, што суседзі БНР, у першую чаргу, Савецкая Расея, Германія і Польшча, зрабілі ўсё, каб не дапусьціць існаваньня незалежнай Беларусі.

Яны ж, апосталы нацыянальнага адраджэньня, аддалі справе ўтварэньня БНР свае веды, энэргію, здольнасьці. Людзі высокага інтэлекту, вялікай эрудыцыі, на-сапраўднаму адукаваныя, выхаваныя ў духу беларускіх народных і шляхецкіх традыцый, яны паслужылі Беларусі ў імя яе самае высокароднае ідэі.

Вось звесткі аб некаторых з іх.

ся за беларускую дзейнасьць расейскімі, савецкімі, польскімі, чэшскімі ўладамі.

Янка СЕРАДА, першы прэзідэнт Рады БНР. Пазьней — дацэнт Горацкай сельскагаспадарчай акадэміі.

Язэп ЛЕСІК, прэзідэнт Рады БНР. Пазьней — выдатны беларускі мовазнавец, пісьменьнік, пэдагог, аўтар школьных падручнікаў па беларускай мове, акадэмік Беларускай акадэміі навук.

Сымон РАК-МІХАЙЛОУСКИ, намесьнік старшыні Беларускай вайскавай камісіі, член Прэзідыуму Рады БНР. Скончыў пэдагагічны інстытут у Феадосіі. Настаўнік, арганізатар беларускага школьніцтва. Пазьней — пасол сойма Польшчы.

Фёдар ВЕРНІКОУСКИ, міністр гандлю і прамысловасьці. Скончыў Пецярбургскі тэхналагічны інстытут, Пецярбургскія курсы сельскай гаспадаркі, садоўніцтва і агародніцтва.

Канстанцін ЕЗАВІТАЎ, першы ваенны міністр беларускага ўраду. Скончыў Віцебскі настаўніцкі інстытут, Паўлаўскае ваеннае вучылішча ў Петраградзе. Пазьней — генэрал-маёр. У міжваенны час — дзеяч беларускай школы ў Латвіі.

Андрэй ЯКУБЕЦКІ, член Беларускай

вайскавай камісіі. Скончыў Сьвіслацкую настаўніцкую семінарыю і Аляксандраўскае ваеннае вучылішча, маёр. У міжваенны час — арганізатар беларускіх школ у Летуве і Латвіі.

Павел ТРАМПОВІЧ, консул БНР на Украіне, скончыў мэдыцынскі інстытут у Кіеве. Пазьней — загадчык кафедр на мэдыцынскім факультэце Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, прафэсар.

Сьцяпан НЕКРАШЭВІЧ, консул БНР у Адэсе. Скончыў Віленскі настаўніцкі інстытут. Пазьней — выдатны беларускі мовазнавец, акадэмік Беларускай акадэміі навук, яе віцэ-прэзідэнт.

Лявон ЗАЯЦ, дзяржаўны сакратар ураду БНР, прадстаўнік ураду БНР у Германіі. Скончыў юрыдычны факультэт Пецярбургскага ўніверсітэта.

Постаці гэтых людзей не схавала заслона часу, нягледзячы на стараньні высякі таталітарна-камуністычнага рэжыму, ахвяраю якога сталі амаль усе з іх. Яны застаюцца ў нашай гісторыі і культуры як носьбіты патрыятычнага гонару, дзяржаўнай волі, духоўнасьці беларускага народа.

А. ПЯТКЕВІЧ, прафэсар Гарадзенскага ўніверсітэта імя Я. Купалы.

ўмове, што нам давядзецца са сваёй часткі заплаціць Балтыйскім краінам і Малдове, калі тыя заявяць аб сваіх правах», «Старэйшы брат» аднак пакуль маўчыць.

Наша краіна мае слабую энэргэтыку, але нам неразумна адмаўляць будаўніцтва атамных станцый, бо побач беларускіх межаў існуюць 4 АЭС: Ігналінская, Смаленская, Чарнобыльская і Ровенская. Першая з іх, прыкладам, вельмі шкодзіць нам, але пры гэтым мы павінны летувісам за электрычнасьць 3 млрд. рублёў. Іншая рэч, што набываць трэба бясьпечныя тэхналогіі АЭС — швэдзкую, францускую або якую іншую.

Пра беларускія пашпарты. Пятрабаваньні апазіцыі нібыта ўлічаны і афармленьне пашпартаў будзе збоўшага беларуска-англійскім. Графы «нацыянальнасьць» таксама быццам бы ня будзе. Ня трэба бачыць у гэтым трагедыі, бо «пашпартныя» беларусы — зьява небясьпечная, бо менавіта яны патрабуюць «не насаждайце нам беларускі язык!».

(абс).

Каляндар з мапай

За месяц да выдатнай даты ў гарадзенскіх кнігарнях на вул. Савецкай і вул. Блк паявіліся насыценныя календары з надпісам «75 гадоў абвешчана Беларускай Народнай Рэспубліка». Зверху зьмешчаны выявы двох паштовак 1918 года: з гербамі беларускіх ваяводтваў і нацыянальным сьцягам. Асноўную частку займае вядомая мапа этнаграфічна беларускіх земляў, уключна з Бела-

най і г. д. Цікава, што гэта факсімільны адбітак старой мапы, друк якой быў дазволена польскай вайскавай цензурай у Вільні 27 верасьня 1919 года. Зьнізу зьмешчаны календар на сьлёта.

Памяткавы календар выпушчаны выдавецтвам «Польмя», адрэдаваны на Менскай фабрыцы калёравага друку. Тыраж 10 тысяч паасобнікаў, кошт 15 рублёў.

(спадар).

Палітыка. Грамадства

• Улада і грамадства

Бязпраўныя Саветы

За апошнія гады адбыліся, без сумнення, істотныя змены ў палітычным жыцці Беларусі — абвешчаны суверэнітэт, КПБ «адлучана» ад улады ды г. д. Але ці не кожны з нас задае сабе пытанне, чаму пасля ўсплеску палітычнай актыўнасці, звязанай з выбарамі ўвесну 1990 года, наступіла апатыя ды расчараванне не як выбаршчыкаў, так і прадстаўнікоў новага дэпутацкага корпусу? Праблема, напэўна, у тым, што многія дэпутаты, актывісты дэмакратычных партый не зразумелі галоўнага — не змяніўшы прававую базу, сістэмы і функцыі заканадаўчай, выканаўчай ды судовай уладаў, прастай зменай «бывшых» на дэмакратаў нельга зрушыць працэс рэформ у эканоміцы.

Любыя рэформы павінны мець канстытуцыйнае забеспячэнне, але, назіраючы дзейні Вярхоўнага Савету ў гэтым накірунку, няцяжка адзначыць іх безсістэмнасць, непаслядоўнасць характар. Хто можа адказаць, ці была прапанавана Вярхоўным Саветам за 3 гады сваім выбаршчыкам сістэма зразумелых і прывабных арыенціраў? Не. Таму што такімі арыенцірамі павінны быць асновы дэмакратычнага, канстытуцыйнага ладу, падмуркам якога з'яўляецца мясцовая дэмакратыя. Чаму існаванню такога інстытута надаецца вялізарная роля ў адбудове посткамуністычнага грамадства на шляху да прававой дзяржавы? Законы прымаюцца вышэйшымі ўладамі ўлады з тым, каб былі практычна рэалізаваны на ўсёй тэрыторыі дзяржавы. Зразумела, калі гэтыя нарматывы акты не запрацуюць на мясцовым узроўні, ня будзе механізму іх ажыццяўлення, эфектыўнасць такіх законаў будзе роўная нулю. Таму праблема рэформы сістэмы мясцовых органаў улады трэба вызначыць як адну з самых актуальных.

Абвясціўшы суверэнітэт Беларусі, мы, такім чынам, юрыдычна як бы адмовіліся ад былой сістэмы дзяржаўнасці, але фактычна жывём у структуры бальшавіцкіх Саветаў. Гэта значыць, што мэтады кіраўніцтва, сістэма функцыянавання ўсіх сфераў грамадзкага жыцця засталіся ранейшымі. Бязпраўныя Саветы з'яўляюцца сур'ёзным тормазам на шляхах сацыяльна-эканамічнага, палітычнага, нацыянальнага развіцця Беларусі. Неэфектыўнасць існуючай сістэмы мясцовай улады відавочна, і гэтая выснова абгрунтоўваецца тым, што:

Сістэма Саветаў паранейшаму мае ідэалагічны характар, прызначана для выканання палітычных функцый цэнтральных органаў.

Мясцовая ўлада трымалася на дыктаце

дзяржаўнай партыі — КПБ. Гэтай ролі КПБ зараз пазбаўлена, але структуры, сувязі, кадры засталіся ранейшымі.

Адсутнічае размежаванне кампетэнцый паміж Саветамі розных узроўняў, паміж імі і іх выканаўчымі ўорганами.

Калектыўная безадказнасць выканкамаў і Саветаў.

Адсутнасць крыніц фарміравання бюджэту.

Сучасны адміністрацыйна-тэрытарыяльны падзел вядзе да незбалансаванага эканамічнага развіцця рэгіёнаў. Рэформы неабходны па прычынах, перш за ўсё, палітычнага характару, бо ўдзел насельніцтва ў кіраванні мясцовымі справамі з'яўляецца ўмовай існавання дэмакратыі. Па сутнасці, рэформа — гэта зліквідаванне некалькіх вабласцей, манаполіі дзяржавы.

Гэтую манаполію можна парушыць, перадаўшы мясцовыя грамадзкія справы ў рукі ўорганаў самакіравання. Манаполія ў вобласці дзяржаўнай уласнасці, якая можа быць парушана шляхам камунікацый маёмасці. Галоўнае палажэнне, якое павінна быць замацавана ў Канстытуцыі — падзел дзяржаўнага кіравання і мясцовага самакіравання, дакладны падзел іх кампетэнцый.

Але відавочна, што існуючы склад Вярхоўнага Савета не збіраецца прымаць законы, якія б падрывалі манаполію на ўладу. Таму паранейшаму асноўным пытаннем застаецца падрыхтоўка дэмакратычных колаў да новых выбараў у Вярхоўны Савет. Толькі пасля гэтага можна спадзявацца на тое, што на Беларусі пачнецца рэальны працэс карэнных змяненняў, пераход на агульнапрыняты ў развітых краінах муніцыпальныя прынцыпы дзейнасці мясцовых органаў улады — падмурка любой дэмакратычнай дзяржавы.

А. ПУЧАГОУ,
Беларускі Фонд падтрымкі дэмакратычных рэформаў.

3 красавіка ў 10 гадзін у памяшканні Гарадзенскага лячэбнага тэатра адбудзецца канферэнцыя «Фінансавы эканамічны асновы самакіравання», якую праводзіць Беларускі фонд падтрымкі дэмакратычных рэформ імя Л. Сапегі і фонд «Сорас — Беларусь». Запрашаем прыняць удзел у працы канферэнцыі дэпутатаў усіх узроўняў, прадстаўнікоў дэмакратычных партый, навукоўцаў, журналістаў і ўсіх ахвотных.

Гарадзенская філія Фонду імя Л. Сапегі.

У нашай гуманітарнай традыцыі прынята лічыць, што з усіх нацыянальных групаў, якія засяляюць Вільню і Віленшчыну, карэнныя толькі беларусы і летувісы. Усе астатнія — палякі, яўрэі, расейцы ды іншыя, менш колькасныя групы, прыйшлі сюды пазней, ці ў выгнанне, ці разам з захопамі і каланізацыяй гэтага краю. Але беларусы на Віленшчыне сёння адзіная нацыянальная група, якая няўхільна змяняецца. Прычыны гэтага — вынішчэнне ўсёй беларускай інтэлігенцыі ў сталінскія часы, пасляваенная палітыка адчужэння Віленшчыны ад Беларусі. А найбольш істотная сёння прычына — поўная няўвага кіраўніцтва РБ да тутэйшага беларускага насельніцтва, фактычнае непрызнанне яго за сваё і недасведчанасць ва ўсёй гэтай праблематыцы. Адбываюцца сустрэчы на вышэйшым узроўні, прыймаюцца дэкларацыі пра эканамічнае ды іншае супрацоўніцтва, падпісваецца міждзяржаўная дамова, але нідзе

злотых з дзяржаўнага бюджэту Польшчы і яшчэ большыя сродкі — ад Палёніі, якія ідуць на шчодрое фінансаванне школы, друку, польскай радыёстанцыі і г. д. Польскія арганізацыі Віленшчыны сыцеюць, ствараюць багатыя прэстыжныя ўстановы культуры, на якія з зайдзрасцю пазіраюць гарапашнікі-беларусы. Зрэшты, ня толькі пазіраюць. Многія ідуць на тое, каб перарабіцца на палякаў. Бо, па-першае, ня так цяжка, як на летувісаў, а па-другое, пэрспектыўна. Але перарабляюцца і на летувісаў таксама. Гэтак ідзе літванізацыя і палянізацыя віленскіх беларусаў. Але было б глупствам абвінавачваць у гэтым улады Летувіі і Польшчы. Яны проста думаюць пра сваіх. Больш таго, усё, што сёння маюць віленскія беларусы (нейкія памяшканні для збораў, кафедр у пэдагагічным універсітэце, тэле- і радыёперадачы і г. д.), яны маюць дзякуючы маральнай і матэрыяльнай падтрымцы Летувіі.

Зразумела, што такой падтрымкі недастаткова. І беларусы, якія ня хочуць або ня могуць асімілявацца ці ня вераць, што здолеюць існаваць тут як беларусы, — выязджаюць. Летась, калі ў Летуву з Беларусі прыехала 744 чалавекі (у 1991-м — удвая больш), з якіх уласна беларусаў — толькі 417, дык выехала на Беларусь 6206 (у 1991-м — 4072), беларусаў 3475. Агульная карціна нацыянальных групаў у цяперашняй Летуве выглядае так: з усіх 3751 тыс. чалавек 3016 тыс. — летувісы, 326 тыс. — расейцы (8,7%), 263 тыс. — палякі (7,1%) 59 тыс. беларусаў, 40 тыс. украінцаў, каля 7 тыс. яўрэяў.

Такім чынам, працэс страты Вільні для Беларусі, які быў запушчаны ў савецкія часы, працягваецца. І, як бачым, не летувіскі бок выступае ягоным ініцыятарам. Аніводнага ў афіцыйным парадку прысланага спэцыяліста, ані капейкі ўкладанняў, ані каліва разумення важнасці гэтага рэгіёна для станаўлення незалежнае Беларусі... Вось рынкуць: аддавай Вільню! — у Менску могуць. Ніяк не разумеючы, што адабраць — гэта яшчэ ня значыць прысвоіць. І наадварот. Гэты горад са шматнацыянальнай традыцыяй бясконца страціць, страціўшы хоць аднаго ўдзельніка свайго культурнага жыцця. Быццам прадчуваючы гэта, ён каторы раз пасля поўнага, здавалася, вынішчэння знаходзіць у сабе самім нейкія беларускія рэзэрвы. Вельмі ўжо слабыя і, магчыма, апошнія.

Алесь ПАШНЯКОУ.

• Сустрэчы

Такі блізкі і ... Ізраіль

Цяжка пісаць пра яўрэяў. Асабліва калі пра іх столькі ўсякага напісана. У навуковай літаратуры і папулярных зборніках нахшталт сумна-ядамага «Дары данайцаў» давалі «прыкурыць» сусветным сіяністам, махровым «жыдамасонам», змоўшчыкам і крывасмокам-крывахлёбам. Хіба што і гэты чалавек, пра якога пойдзе гаворка, да нядайнага часу афіцыйнай прапагандай залічваўся ў шэраг небяспечных агентаў Сіёну...

У памяшканні Гарадзенскага тэатра лялек адбылася сустрэча мясцовага яўрэйскага насельніцтва з намеснікам міністра абсорбцыі Ізраіля. Трэба сказаць, што асоба такога рангу з'явілася ў нашым горадзе ўпершыню, але, на дзіва, народу ў зале было толькі ў партэры... Можна, інфармацыя спрацавала дрэнна... Дасціпны, гаваркі нам. міністра, седзячы на сцэне, распавядаў прысутным пра ўмовы жыцця ў Ізраілі, пра тое, хто колькі атрымае, калі прыедзе туды, шэкеляў дапамогі, пэнсіі і г. д. Мы з прыяцелем Леанідам Гезойнар, седзячы на балконе, адчувалі, як заварушыліся ў людзей унізе мазгі, і пачалася няхітрая арыфметыка: шэкель да шэкеля-два шэкелі. Людзі падабрэлі, распрэжыліся, атмасфера ў зале квітнела ды пахла ажно да недарэчнага пытання аднаго грамадзяніна: колькі ў Ізраілі каштуе

кватэра? Спадар Машэ адказаў: адзін квадратны мэтр жыллёвай плошчы каштуе тысячы далараў (!), у іншых месцах — дзве тысячы (!!), а ў некастрых — 500 далараў (!!!). Каментарый, як кажуць, непатрэбны...

І ўвогуле, трэ адзначыць, што пытанні былі падобныя адно да другога, як курыныя яйкі: ці можна прыехаць у Ізраіль сваім самаходам? Якія ільготы належача тым, хто быў у эвакуацыі? Якімі ільготамі карыстаюцца ў Ізраілі вэтэраны вайны? Ці можа атрымаць ў Ізраілі працу кандыдат тэхнічных навук шасцідзесяцігадовага ўзросту? Што тычыцца адказу на першае і апошняе пытанні: так, але кандыдат навук павінен абавязкова ведаць іўрыт — дзяржаўную мову Ізраіля (а як бы вы хацелі?), і ангельскую! Бедная нашая краіна, у якой кандыдатам навук можна было стаць, ня ведаючы ангельскай, але ведаючы ўсялякія «ізмы»!

А што тычыцца пытанняў пра ільготы, то высокі ізраільскі госьць вельмі цяжкім тлумачыў прысутным, што ільготы-то канешне ёсць і будучы, але нарэшце не вытрымаў... І пажартаваў, горка, дарэчы: ведаецца, я вельмі здзівіўся б, каб пачуў пытанне. «Што я асабіста магу зрабіць для Ізраіля?»

Вечар пытанняў і адказаў скон-

чыўся. Нам было крыху непрыемна за тое, пра што на ім пыталася і адказвалася, і мы запрасілі высокага госьця ў кавярню «Батлейка» на каву, патлумачыўшыся, што мы славяне, а не яўрэі, але нам бы вельмі не хацелася, каб яўрэі адсюль ад'язджалі... І пачалася размова, трохі іншая... Грала кружэлка з запісамі вядомай польскай яўрэйкі, акцёркі Голды Тэндэр, мы гаварылі пра талерантнасць у ВКЛ і пра Ісака Башэвіча Зінгера, пісьменніка, лаўрэата ўзнагароды Нобля, пра сённяшні Ізраіль і сённяшняю Беларусь. Спадар Машэ, параўноўваючы сітуацыю яўрэяў на Украіне, Расеі і на Беларусі, прызнаў, што тут яўрэі жывуць вельмі заможна і таму ня хочуць ад'язджаць на гістарычную Радзіму... Нас гэта ўсцешыла, асабліва, што добра жывуць...

Мінула з паўгадзіны, яму трэ было адыходзіць. Ён падараваў нам на памятку аб сустрэчы тры сваіх апошніх шэкелі. Паціскаючы высокаму госьцю руку, я развітаўся традыцыйна: «Як кажуць у вас у Ізраілі, у наступным годзе ў Ерусаліме». «Не, — далікатна паправіў ён мяне, — у гэтым годзе!»

Сяджу я і думаю: а можа быць, і ў гэтым...

В. ШАЛКЕВІЧ.

Уцякаюць

з

лесапавалу

У папярэднім нумары мы паведамілі аб тым, што гарадзенцаў вярбуюць палякі пляжыць згарэлыя лясы ў Познаньскім ваяводстве і што зарабіць на гэтай працы магчыма да 700 далараў у месяц. Паводле апошніх звестак большасць гарадзенцаў уцякла з лесапавалу. Прычына ў тым, што пілюючы дрэвы палякі самі, зарабляючы на гэтым па 20 млн. злотых. Нашым дасталося абсякаць з камлёў сучкі, і плацяць за такую працу адпаведна небагата. Зноў атрымалася, што добра там, дзе нас няма.

(спадар).

Дакумэнты ўраду БНР у Горадні

НОТА ПРАТЭСТУ САВЕТА МІНІСТРАЎ БЕЛАРУСКОЙ НАРОДНОЙ РЭСПУБЛІКІ з прычыны далучэння Аўгустоўскага павету Сувальскай губэрні да Польшчы МІНІСТРУ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ПОЛЬСКОЙ РЭСПУБЛІКІ

З прычыны складзенага раскладу Польшкі Урадам выбараў у Польскі Устаноўчы Сейм на этнаграфічна-беларускія паветы Беластоцкі і Бельскі, — Савет Народных Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі 15 снежня 1918 года, паслаў на імя Міністра Замежных спраў Польскай Рэспублікі ноту пратэсту супраць такога акта, які прыраўноўвае да анэксіі часткі Беларускай зямлі і які парушае суверэнныя правы беларускага народу на яго зямлі. Жадаючы захаваць добрасуседзкія адносіны з польскім народам, Савет Народных Міністраў пры гэтым зазначае, што калі і надалей пакінуць сапраўдным дэкрэт Польскага ўраду аб выбарах у Польскі Устаноўчы Сейм у той частцы, якая адносіцца да Беластоцкага і Бельскага паветаў, могуць быць дрэнныя вынікі ў сферы беларуска-польскіх адносін, за што адказнасьць кладзецца на Польскі Урад.

Нягледзячы на гэта, Польскі Урад ня толькі не зробіў ніякіх захадаў дзеля знішчэння супрацьпраўнага выдазенага акта, але, з другога боку, новым актам парушае прыродныя правы беларускага народу на самавызначэнне і непадзельнасьць яго тэрыторый. Гэты акт — новы дэкрэт Польскага Урада, паддадзены праз польскую прэсу, аб далучэнні да Польшчы Беларускага Аўгустоўскага павету Сувальскай губэрні.

Аўгустоўскі павет у большасці свайго насельніцтва, — бясспрэчна беларускі, што ўстаноўлена, як урадавай статыстыкай, так і справядлівымі навуковымі этнаграфічнымі давадамі; проч таго, ён рэзка аддзелены ад Польшчы і сваімі прыроднымі межамі. У анэксіі гэтай новай часткі Беларускай зямлі Савет Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі бачыць праяўленне польскай імперыялістычнай палітыкі, якая супярэчыць праву народа на самавызначэнне і элементарным асновам дэмакратызму.

Заяўляе самы энэргічны пратэст супраць такой палітыкі, якая сістэматычна парушае суверэнныя правы Беларускай Народнай Рэспублікі, Савет Народных Міністраў папярэджвае Польскі Урад, што супраць выдазенага насільна над Беларуссю, здзейсненага Польскай Рэспублікай, Савет адначасова з гэтым дасылае свой пратэст усім Вялікім Дзяржавам з просьбай прыняць на сябе абарону цэласнасьці і непадзельнасьці Беларусі ад польскага імперыялізму.

Старшыня Савета Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі і Міністр Замежных спраў — А. ЛУЦКЕВІЧ.

2 студзеня 1919 года,
г. Горадня.

НОТА ПРАТЭСТУ САВЕТА МІНІСТРАЎ БЕЛАРУСКОЙ НАРОДНОЙ РЭСПУБЛІКІ з прычыны аб 'яўленьня палякамі ўсеагульнай мабілізацыі ў г. Вільні. МІНІСТРУ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ПОЛЬСКОЙ РЭСПУБЛІКІ

31 снежня 1918 года Польскае Вайсковае Камандаваньне Літоўскай і Беларускай акругаў, якое выступіла як ворган Польскага Ураду, аб 'явіла ў Вільні ўсеагульную мабілізацыю ўсіх мужчын ад 17 гадоў, у тым ліку і беларусаў.

Прымаючы пад увагу, што гэты акт зьдзяйсняе самае грубае насільле над суверэннымі правамі беларускага народа, Савет Народных Міністраў

Беларускай Народнай Рэспублікі заяўляе супраць гэтага самы рашучы пратэст і папярэджвае, што зробіць самыя сур'ёзныя захады для барацьбы з польскім насільлем.

Старшыня Савета Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі і Міністр Замежных спраў — А. ЛУЦКЕВІЧ.

За Упраўляючага справамі — В. ЗАХАРКА.

3 студзеня 1919 г.,
г. ГОРАДНЯ.

НОТА ПРАТЭСТУ САВЕТА МІНІСТРАЎ БЕЛАРУСКОЙ НАРОДНОЙ РЭСПУБЛІКІ з прычыны: 1) выбараў у Польскі Устаноўчы Сейм, 2) далучэння Аўгустоўскага павета да Польшчы і 3) аб 'яўленьня ў Вільні ўсеагульнай мабілізацыі. ДЫПЛАМАТЫЧНЫМ ПРАДСТАЎНІКАМ АМЭРЫКІ, АНГЛІІ, ФРАНЦЫІ І ІТАЛІІ, У СПАА.

Беларускі народ, які налічвае больш 12 мільёнаў жыхароў і займае абсягі былых расейскіх губэрняў: Віцебскай, Гарадзенскай, Менскай, Віленскай, Магілёўскай, часткі Смаленскай, Чарнігаўскай, Сувальскай і інш., больш за сто гадоў знаходзіўся пад уладай Расеі, пад якую трапіў разам з здрадніцкай Польшчай, якая яго прыгнётала.

Вайна і рэвалюцыя ў Расеі садзейнічалі вызваленню Беларусаў, якія, адраджаючы нацыянальнасьць, пачалі аднаўленьне сваіх суверэнных правоў, і, заявіўшы на Усебеларускім Нацыянальным Кангрэсе у снежні 1917 года аб стварэнні Беларускай Народнай Рэспублікі, пачалі справу незалежнага дзяржаўнага будаўніцтва, якая ажыццяўляецца Радаю Рэспублікі і Саветам Народных Міністраў.

Нямецкая акупацыя пазбавіла Беларускі Урад магчымасці стварыць неабходную ўзброеную сілу дзеля абароны сваёй тэрыторыі. У выніку чаго, абাপіраючыся на Брэсцкі дагавор з Нямецкай, Украінскай Дзяржава захапіла 10 беларускіх паветаў Гарадзенскай, Менскай і Чарнігаўскай губэрняў; затым, з адыходам немцаў, Расейская Савецкая Рэспубліка акупавала ўсю Усходнюю Беларусь, а зараз Польскі ўрад робіць захады да захопу Заходняй часткі Беларусі: Віленскай і Гарадзенскай губэрняў, дзе ў большасці жыве беларускае насельніцтва, што ўстаноўлена як афіцыйнай статыстыкай, так і навуковымі даследаваннямі даваеннага часу, вольнымі ад усякай тэндэнцыйнасці. Свае анэксічныя прэтэнзіі Польшча засноўвае на тым факце, што ў названых беларускіх губэрнях, дзе паўсюдна пражываюць беларусы, ёсць клас польскіх паноў і некаторая

частка польскага мяшчанства ў буйных гарадах, у якіх, аднак, палякі не складаюць ні абсалютнай, ні адноснай большасці. Дзеля інтарэсаў гэтай нешматлікай групы польскага насельніцтва Польшча перайшла да актыўных дзеянняў па анэксіі беларускіх зямель. Так у спрадвечна беларускіх паветах — Беластоцкім і Бельскім Гарадзенскай губэрні, Польскі ўрад прызначыў выбары ў Польскі Устаноўчы Сейм, беларускі Аўгустоўскі павет, Сувальскай губэрні, дзяржаўным дэкрэтам аб 'явіў уключаным у склад Польшчы, нарэшце, у Вільні, загадам ад 31 снежня 1918 года польскае камандаваньне аб 'явіла ўсеагульную мабілізацыю мужчынскага насельніцтва ўсіх нацыянальнасцяў: палякаў, літоўцаў, беларусаў і габрэяў ад 17 гадоў.

Савет Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі, угледзеўшы ў гэтым парушэнні суверэнных правоў беларускага народа і замах на цэласць і незалежнасць Беларусі, даслаў ноту пратэсту Польскаму Ураду, 14 снежня 1918 года і 2, і 3 студзеня 1919 года. Аднак, з-за адсутнасці дастаткова ўзброенай моцы для падтрымання сваіх дыпламатычных выступленняў і абароны ад варожых войск, Савет Міністраў лічыць неабходным звярнуцца па дапамогу да вялікіх дзяржаў — Амэрыкі, Англіі, Францыі і Італіі — і просіць іх прыняць пад сваю абарону ад разрыву суседзямі тэрыторый Беларускай Народнай Рэспублікі.

Старшыня Савета Міністраў Беларускай Рэспублікі Міністр Замежных спраў — А. ЛУЦКЕВІЧ.

За Упраўляючага справамі — В. ЗАХАРКА.

8 студзеня 1919 года,
г. Горадня.

АБ 'ЯВА КАНЦЫЛЯРЫІ САВЕТА МІНІСТРАЎ БЕЛАРУСКОЙ НАРОДНОЙ РЭСПУБЛІКІ з нагоды выступлення ў Варшаве экс-беларускай дэлегацыі, якая хадайнічала аб далучэнні Беларусі да Польшчы

АД КАНЦЫЛЯРЫІ САВЕТА МІНІСТРАЎ БЕЛАРУСКОЙ НАРОДНОЙ РЭСПУБЛІКІ
АБ 'ЯВЛЯЕЦЦА:

у № 9 Варшаўскай газеты «Кур'ер Понедзьялковы Посвятычны» надрукавана наступная нататка:

«ПРЫБЫЦЦЕ БЕЛАРУСКОЙ ДЭЛЕГАЦЫІ»

Прыбыла ў Варшаву дэлегацыя з Горадні і ўручыла Старшыні Савета Міністраў Мэмарыял Беларускага народа, які імкнецца далучыць Беларусь да Польшчы.

Савет Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі, які працуе ў поў-

ным кантакце з усімі беларускімі арганізацыямі, у тым ліку і з Гарадзенскімі, заяўляе, што ўзгаданая ў названай газеце дэлегацыя самазва-на выступае ад імя беларускага народа.

Ад імя беларускага народа мае права гаварыць толькі Беларускі Урад — Савет Міністраў Беларускай Народнай Рэспублікі, улада якога грунтуецца на пастановах Усебеларускага кангрэсу.

За ўпраўляючага справамі Савета Міністраў — В. ЗАХАРКА.

5 красавіка 1919 года,
г. Горадня.

ВЫТРЫМКІ З ДАКЛАДУ Я. МАРАТОЎСКАГА аб стане беларускай нацыянальнай работы ў г. Горадні, да 24 мая 1919 года. У МІНІСТЭРСТВА УНУТРАНЫХ СПРАЎ БЕЛАРУСКОЙ НАРОДНОЙ РЭСПУБЛІКІ

ДАКЛАД

Горадня ў беларускай справе заста-лася пустым месцам... Калі пераехалі сюды, я не застаў ніводнага дзеяча, каб ён знаходзіўся на сваім месцы. З усіх бакоў на наш стары цэнтр дарагой Бацькаўшчыны глядзяць белыя арлы, якія пад сваё крыло хочучь захапіць і сваімі кіпцюрамі задушыць наша нацыянальнае «я»... Апекунамі акупантамі з-пад Варшавы ўжо шмат зроблена ў гэтым накірунку: Скідальская, Азёрская і Навадворская арганізацыі — разгнаны, дзеячы адвезены нават аж у Кракаў, каб адтуль нялёгка было да іх дастаць; шмат з беларускімі надпісамі пазрываныя яснавальможнымі жандармамі.

Беларусь гарыць у полімі польскай эндэскай агітацыі, падкасыцельных іерыхонскіх трубных падбурваньні Божых Служак Праўды Нябеснай, і з каінаўскім праклёнам усіх беларускіх працаўнікоў на ніве народнай...

Ян МАРАТОЎСКИ

24 мая 1919 года.
г. Горадня.

РАПАРТ ЧАСОВАГА КАМАНДУЮЧАГА І-м ПЯХОТНЫМ БЕЛАРУСКИМ ГАРАДЗЕНСКИМ ПАЛКОМ

на другі дзень пасля раззбраення яго палякамі, з патрабаваннем аб узнаўленьні парушаных правоў палка (Адрасавана польскаму генэралу Фалевічу)

КАМАНДЗІР І-га

Гарадзенскага Беларускага палка
В. СЫПЕШНА

САКРЭТНА
КАМЭНДАНТУ КРЭПАСЬЦІ
ГОРАДНЯ 2-га чэрвеня 1919 года
№ 1008
г. Горадня

РАПАРТ

Прашу Ваша Правасхадзіцельства:

1) аб тэрміновым вяртанні коней, вазоў і іншай палкавой маёмасці, без якой полк існаваць ня можа;

2) зняць з Штаба палка Польскі штандар і вярнуць Літоўска-беларускі;

3) зняць з палка ўсю польскую варту, калі лічыць неабходным часавы кантроль у палкавой тэлефоннай станцыі;

4) дазволу карыстацца тэлефонамі і тэрмінова вярнуць усё, што было ўзята з тэлефоннай станцыі і з Канцэлярыі Штаба палка;

5) прыняцця самых энэргічных захадаў па тэрыторыі супраць самавольных вулічных распрананняў, рабаванняў беларускіх жаўнераў польскімі;

6) з мэтай аднаўленьня нармаль-ных адносін, якія ўжо парушыліся паміж беларусамі і палякамі, аддаць загад, каб польскія жаўнеры абавязкова аддавалі чэсьць беларускім афіцэрам і ні ў якім выпадку не дазвалялі сабе непрыстойных паводзін;

7) хутчэйшага вызвалення камандуючага палком афіцэра Антонава ад незаконнага арышту і вярнуць палку і ўсім афіцэрам адабраную зброю;

8) поўнага няўмяшання ва ўнутраныя справы палка, згодна § 2 заключанай пісьмовай дамовы. Спыніць вызваляць арыштаваных жаўнераў палка, так як учора здарыўся новы ўцёк вызваленага арыштанта з казёнай маёмасцю. Спыніць адвозіць з палка ў польскае войска беларускіх жаўнераў з усёй казёнай маёмасцю.

Часовы камандуючы палком афіцэр

Яўг. Гайдукевіч.
Палкавы адъютант афіцэр К.
(подпіс неразборлівы).

Гісторыя. Палітыка. Грамадзтва

Уся надзея была на Румынскі фронт...

25 кастрычніка 1917-га. Вядомая дата. Ноччу разбудзі — адкажаш не задумаючыся. Але гэта ў іх, у расейцаў, у Піцеры. Нашу нацыянальную гісторыю ад нас старанна хавалі. А праз дзень, 27 кастрычніка таго ж года ў Менску да беларускага народу была выдадзена Грамата, якую падпісалі Вялікая Беларуская Рада, Часовая Цэнтральная Беларуская Вайсковая Рада, Беларускі Спаўняючы Камітэт Заходняга Фронту, Беларуская Сацыялістычная Грамада і Беларуская Народная Партыя Сацыялістаў. Мова ў ёй была аб будучыні вольнай незалежнай Бацькаўшчыны.

А пасля новага году сабраўся першы Усебеларускі Кангрэс і прыняў пастанову «Аб самавызначэнні Беларусі і аб часовай краёвай уладзе». Але тым часам прыехаў з Масквы на браньпоездзе тав. Мяснікян-Мяснікоў і разганяў «нацыяналістычны с'езд»: «По распоряжению Совета Народных Комиссаров распушен «белорусский с'езд». Основной мотив-желание «белорусского с'езда» создать в крае сепаратно-параллельную националистическую власть и неподчинение существующей власти Советов».

Беларусы, як «другарадная» нацыя, якая да ўсяго яшчэ наогул «не існуе» (па трапных выказваннях таварышаў ландэраў і кнорных, імёнамі якіх названы прыгожыя менскія вуліцы) ня маюць правоў усталёўваць ва ўласным краі ўласную ўладу. Сённяшнія нашчадкі гэтых ёлупняў таксама нам адмаўляюць... Неўзабаве, у сакавіку 1918-га ў Брэсце-Літоўскім бальшавікі адрэзалі Нямецчыне палову Беларусі ў падзяку за тое, што немцы прпусьцілі Леніна ў Расею й грашова дапамаглі арганізаваць кастрычніцкі пераварот.

Знаёмімся з дакументамі БНР і

сэрца смеліць. Былі й сьветлыя моманты, але яны сканчаліся нявыкарыстанымі магчымасцямі. 9 студзеня 1918 г. памочнік Аўгустейшага галоўнакамандуючага арміямі Румынскага фронту гэнэрал ад інфантэрыі Шчарбачоў выдаў войскам наступны загад № 1332: «Аб ўвядзенні аб заснаванні Беларускай вайсковай камісіі па арганізацыі беларускіх вайсковых частак на Румынскім фронце». У яе ўвайшлі: гэнэрал-маёр Пажарскі, паручнікі 117-га пяхотнага Яраслаўскага палка Ленчыёні і Гаранскі, а таксама падпаручнік Гаранскі, падпалкоўнік 4-га Марскога палка Чуніхін, штабс-капітан 481-га пяхотнага Мясчэўскага палка Манцэвіч, штабс-ротмістр 11-га Ізюмскага гусарскага палка Пажарскі і прадстаўнік франтавой Беларускай рады «па вызначэнні апошняй».

Наступны свой загад № 1362 памочнік галоўнакамандуючага выдаў 14 студзеня. Ён загадаў 6-й Таўрагенскай пагранічнай коннай полку збеларусізаваць і назваць «Першым гусарскім Беларускай нацыянальным палком». Падставай паслужыла адносіна № 1 старшыні Беларускай вайсковай камісіі па арганізацыі беларускіх вайсковых частак на Румфронце.

21 студзеня гэнэрал Шчарбачоў

загадаў (загад № 1399):

«1. 4-ы армейскі корпус у складзе 30-й і 40-й пяхотных дывізій з іхняй артылерыяй, штаб корпуса і ўсе прыданыя корпусу ўспамagaўчыя часткі й установы, 43-ю пях. дывізію з яе артылерыяй і прыданымі ўстановамі і 26-е аўта-бронявое аддзяленне — збеларусізаваць.

2. Усіх афіцэраў і жаўнераў беларусаў распараджэннем штабоў армій перадаць адпаведна: з 4-й і 6-й армій у 4-ы корпус, а з 8-й і 9-й армій — у 43-ю пях. дывізію.

Усіх жа чыноў — не беларусаў, якія цяпер знаходзяцца ва ўказаных частках, у выпадку іхняга жадання, выдзяліць і перадаць распараджэннем штабоў 6-й і 9-й армій у іншыя часткі, якія не нацыяналізуюцца».

Гэнэрал Шчарбачоў 23 студзеня выдаў яшчэ адзін загад № 1407 наступнага зместу: «Загадава 357-ю Віцебскую і 401-ю Магілёўскую дружныны — збеларусізаваць. Падстава: адносіна Камісара па беларускіх справах Румынскага фронту г. г. за № 113».

Але ўсё пайшло на марна... 17 лютага бальшавікі былі выгнаны з Менска й усталавалася беларуская ўлада. З Румыніі быў тэрмінова выкліканы Беларускі корпус гэнэрала Пажарскага. Частка яго прыбыла 25-га лютага й была змушана здаць зброю 10-й нямецкай арміі, якая захапіла горад. Рэшткі былі разброены ў Румыніі камісіяй... Антанты. Частцы жаўнераў удалося вярнуцца дахаты, частка загінула, іншым давялося ваяваць у Добраахвотніцкай арміі.

У 1917 годзе Цэнтральная вайсковая Рада правяла беларускія з'езды армій франтоў: Заходняга — у Менску (18-24 кастрычніка), Паўночнага — у Віцебску (15-20 лістапада), Румынскага — у Адэсе (3-8 снежня) і Паўднёва-Заходняга — у Кіеве (17-22 снежня). Але ўсё пайшло на марна.

Апошнюю кропку ў гэтай чорнай справе паставілі палякі. Як на цвярозую галаву, Польшчы вельмі выгодна было б мець паміж сабой і Расеяй «буферную» беларускую дзяржаву. Але гэта на цвярозую галаву. Ім жа карцела мець абшары па Смаленск, карацей — Польшчу ў межах Рэчы Паспалітай, г. зн. разам з землямі Вялікага Княства Літоўскага. Аднак бальшавікам таксама хацелася мець Расею ў межах Расейскай імперыі, г. зн. разам з Царствам Варшаўскім, каб бліжэй было працягнуць руку да Бэрліна й ажыццявіць сваю мару ў выглядзе Сусветнае рэвалюцыі. З бальшавікамі ўсё зразумела. Закамерным жа вынікам таго, што палякі растапталі Беларусь, стаўся наступны падзел, гэтым разам самой Польшчы паміж Гітлерам і Сталінам. Не рабуй, дык ня будзеш зрабаваны сам.

БНР не ажыццявілася. «Дзякуй» за гэта нашым усходняму й заходняму суседам...

П. ВЕЛЯГУРСКИ.

Пошта У Дзень Волі пакахала

Добры дзень, шановная рэдакцыя газеты «Пагоня»! Ваша выданне чытаю рэгулярна. Набліжаецца 25 сакавіка — Дзень незалежнасці Беларусі. У мяне нарадзіўся з гэтай нагоды верш, дый ня толькі з гэтай нагоды... Роўна год таму я сустрэлася з чалавекам, якога моцна пакахала, ён таксама сьвядомы беларус. Гэта было 25 сакавіка 1992 году.

Я была б вельмі ўдзячна вам, калі б вы надрукавалі мой верш, прысьвечаны і Яму. Канешне, калі верш мае хоць якія мастацкія вартасці. Будзьце ласкавы, надрукуйце мой твор у № 6 «Пагоні». Мой сябар таксама чытае газету. Па асабістых прычынах не называю свайго сапраўднага прозвішча.

Галіна КАНАНОВІЧ.

Ад рэдакцыі. Шановная аўтарка! Ваш верш вельмі асабісты і напраўду паэтычна недасканалы. Нас, аднак, цешыць, што сьвятая дата ў нашай гісторыі звязана для Вас з каханнем, г. зн., з асабістым жыццём. Калі ў штодзённым жыцці беларусаў знойдзецца месца й для думак пра незалежнасць Беларусі, ніхто й ніколі болей ня здолее нас перамагчы. Змяшчаем апошнія радкі дасланага Вамі твора.

... памірае

маё да Цябе

ціхае,
балючае,
змучанае,
баязлівае Каханьне,
што нарадзілася
ў Дзень Волі ды памерці
аніак ня можа,
Як воля нашай Бацькаўшчыны.

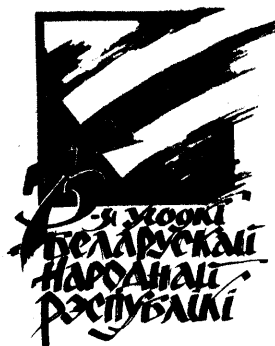
Дапамога Дойчбанка

Рашэннем праўлення Дойчбанка Нямецчыны для сем'яў нямецкага паходжання, якія пацярпелі ў час Другой Сусветнай вайны на тэрыторыі Беларусі, выдзелена аднаразовая матэрыяльная дапамога. Для таго, каб атрымаць гэтую дапамогу, дастаткова прад'явіць па месцы жыхарства даведку кіраўніцтва мясцовага згуртавання немцаў аб тым, што ў час вайны хто-небудзь з сям'і быў пакараны варганамі НКУСа.

Будзем піць «Кока-колу»

Па дамоўленасці цэнтра нямецкай культуры Гарадзенскай вобласці з кіраўніцтвам мясцовай харчовай прамысловасці хутка на Гарадзенскім вінзаводзе пачнецца рэканструкцыя аднаго з цэхаў пад выраб танізуючага напітка «Кока-кола», які будзе разлівацца ў бутэлькі ёмістасцю 0,33 л. Кіраўніцтва вінзавода выдзяляе плошчы, а культурны цэнтр бярэ на сябе абавязкі набыцця абсталявання, яго мантажу і тэхнічнага абслугоўвання.

Г. БАВАРСКИ.

Беларуская камандантура ў Горадні ў 1919 г.

13 сакавіка 1993 года ў Менску прайшоў чарговы Сойм БНФ «Адраджэнне».

Сойм прыняў рашэнне правесці ўлетку ў ліпені 1993 года 3-ю Усебеларускую канфэрэнцыю падчас правядзення з'езду беларусаў усяго свету. Сойм адзначыў, што пасля проціпаканнай рэанімацыі КПБ — КПСС, з'езд беларусаў усяго свету можа быць выкарыстаны існуючымі дзяржаўнымі партыйнымі наменклатурнымі структурамі для прыкрыцця сваёй бяздзейнасці ў перыяд разгулу беларусафобіі і спроб знішчэння сувэрэннай дзяржавы Рэспублікі Беларусь.

Быў абмеркаваны даклад старшыні БНФ Зянона Пазыняка аб новай праграме фронту і падрыхтоўцы да III з'езду БНФ. Адзначана, што ў перыяд існавання таталітарнай сістэмы ўлады трэба ўмацоўваць структуры БНФ, яго арганізацыйнае ядро і сувязі з дэмакратычнымі партыямі Беларусі з мэтай здабыцця поспехаў на выбарах у 1994 годзе. На гэты час БНФ будзе спалучаць праграмныя прынцыпы народнага руху з народнай партыяй.

Адбыўся Сойм БНФ

Разам з прынцыпамі незалежнасці, свабоды і адраджэння ў праграму БНФ будуць уключаны прынцыпы справядлівасці, салідарнасці. БНФ за лібэрызацыю эканомікі й жыцця, але за сацыяльную абарону людзей. БНФ у сваёй дзейнасці павінен выходзіць з канцэпцыі існавання чалавека як Бога стварэння. Выходзячы з хартыі правоў чалавека і надаючы ім асноўную ўвагу, БНФ лічыць, што павінен быць парытэт паміж правамі чалавека і правамі дзяржавы Рэспублікі Беларусь.

У праграме будуць раздзелы дзяржаўнага, вайсковага будаўніцтва Беларусі. Будзе нададзена вялікая ўвага ўмацаванню сям'і, выхаванню здаровага маладога пакалення і нацыянальнай сьведомасці, працы і навадзеньня парадку ў дзяржаўных структурах і ў грамадстве.

На Сойме праслухана папэдамленне прадстаўнікоў МУС аб злачыннасці ў Беларусі. З гэтага было вызначана, што

пакуль варганы ўнутраных спраў сітуацыю кантралююць, нягледзячы на тое, што міліцыя працуе па 18 гадзін у суткі.

Сойм БНФ вызначыў квоты выбару дэлегатаў на III з'езд БНФ па пяці прынцыпах:

Ад тэрытарыяльных варганаў БНФ, Рад БНФ — адзін дэлегат ад 10 чалавек, але не меней 2-х чалавек.

Ад камісіі Сойма БНФ — адзін дэлегат ад 5 чалавек, але не меней 2-х чалавек.

Ад дэпутацкіх груп БНФ — усе дэпутаты.

Ад партый, арганізацый і калектывных сяброў БНФ — 1 дэлегат ад 10 чалавек, але не меней 2-х чалавек.

Ад Сойму БНФ — усе сябры Сойму.

Ад вобласных тэрытарыяльных радаў — 3. III З'езд БНФ «АДРАДЖЭННЕ» АДБУДЗЕЦЦА 15-17 МАЯ 1993 Г.

К. ЖЫНЬ, старшыня Гарадзенскай Рады БНФ.

Культура. Спорт

На каляскі інвалідам

Дабрачыннасць стала добрай традыцыяй у Гарадзенскім аграпрамысловым банку. Днямі тут прайшла акцыя па збору сродкаў, якія будуць накіраваны на закупку інвалідных калясак. Раней аграпрамаўцы збіралі грошы для адзінокіх і састарэлых.

Г. АСТРОУСКІ.

Бібліятэкары вучаць мову

Штотыднёва пачала выкладацца беларуская мова ў Гарадзенскай бібліятэцы імя Макаёнка. Бібліятэкары робяць гэта шляхам вывучэння твораў класікаў беларускай літаратуры. Нядаўна тут праслухалі курс лекцый па творчасці У. Караткевіча, зараз штудыруецца літаратурная спадчына В. Быкава, Р. Барадуліна і іншых вядомых беларускіх творцаў.

Г. ПЯТРЭВІЧ.

Палякі плоцяць зялёнымі

Каб хоць крыху палепшыць сваё эканамічнае становішча, гарадзенскія стаматалагі пачалі абслугоўваць палякаў, беручы з іх за паслугі далярамі. Паставіць звычайную каронку ім каштуе шэсць «зялёных», а больш складаная артапедычная апэрацыя — сорак.

Дзённы стацыянар

Незвычайнае аддзяленне пачало дзейнічаць у гарадзенскім ТМА-2. Яно мае назву «дзённага стацыянара», — распавяла карэспандэнт «Пагоні» галоўны лекар ТМА спадарыня Т. Гарэлава. У ім лякуюцца людзі, якіх раней называлі амбулаторнымі хворымі. Але, як вядома, хвораму чалавеку непажадана пасяля працэдураў адразу ісьці на вуліцу. Таму, каб хворы мог пабыць болей часу пад наглядом спецыялістаў, і створана вось такое аддзяленне.

Г. ВАСІЛЕВІЧ.

Новы блёк

У вабласным клінічным шпіталі ўпраўленьнем «Гроднапрамбуд» узводзіцца новы мікрахірургічны блёк. Ён разьлічаны на тры апэрацыйныя і адну лазэракуляцыйную залу. Спецыфічнае абсталяваньне — мікраскоп, лазэрныя скальпелі, іголки для зшываньня ранаў — набываюцца ў Нямеччыне.

З дыплёмам урача ў фельчары

Страціўшы надзею атрымаць працу па спецыяльнасьці, нядаўнія выпускнікі Гарадзенскага дзяржаўнага мэдыцынскага інстытута, каб не застацца без сродкаў існаваньня, ідуць працаваць на пасады сярэдняга мэдыцынскага персаналу.

Некалькі з іх змаглі ўладкавацца ў гарадзенскім ТМА-2, дзе працуюць мэдсэстрамі ці фельчарамі, спадзяючыся з цягам часу атрымаць працу па спецыяльнасьці.

Г. ВАСІЛЕВІЧ.

• Мастацтва

Каляровыя «плямы» на шэрых сьценах

Выстава жывапісу пад такім назовам пачала працаваць 3-га сакавіка ў менскім музэі Максіма Багдановіча. На ёй выстаўлены працы... клавішніка й вакаліста вядомага рок-гурта «МРОЯ» Лявона Вольскага, а таксама бас-гітарыста з «Чыстага срэбра» Алега Паганіні. Што тычыцца Лявона, дык шырокі дыяпазон ягонага творчага самавыяўленьня нам даўно вядомы: прозу яго мы чыталі й у «Крыніцы», і ў «Нашай Ніве», і ў «Бярозцы»; паэзію нядаўна надрукаваў полацкі «Ксэракс»; мы слухаем яго аўтарскую перадачу «КВАДРАКОЛА» па «Беларускай маладзёжнай», як таленавітага рок-музыку яго ведаюць усе. Пра тое, што ён яшчэ й мастак, мы толькі чулі. А зараз можам, нарэшце, й паглядзець.

Што можна сказаць, паглядзеўшы карціны Лявона? Часам — гэта наўмысны прымітывізм, хаця зроблены так, што адчуваецца вялікі патэнцыял. Калі б гэтыя карціны трывіяльна, як робіла паўсюль у нас, разьвесіць па сьценах, надзвычайнага здарэньня ў сьвеце мастацтва гэтая выстава не зрабіла б. Што ж прымусіла мастакоў, якія прысутнічалі на адкрыцьці, сказаць, што гэта першая ў Менску выстава, у якой атрымалася дамагчыся гарманічнага лагічнага завяршэньня? Вырашэньне ўсёй унутранай прасторы выставачнай залы. Вось тут і сказаўся талент Вольскага — музы-

канта, майстра аранжыроўкі.

Зала, заплечаная ў павуцінне. На карцінах — вертыкальна вісяць біркі з назвамі. У адной з нішаў — манекен у рваных джынсах і з сіняй электрычнай лямпачкай замест носа. Загадкавы бел-чырвоны аб'ект на абмотанай чорнымі ніткамі тумбе. «Там, дзе страхі жывуць», — як сказаў мой чатырохгадовы сын. Усё тое, што разам стварае АТМАСФЭРУ. Заходзіш у залу, а трапляеш у нязнамы сьвет, які завецца «канцэптуальным мастацтвам». І карціны на сьценах тут — толькі каляровыя плямы мастацтва сьветаўспрыняцця ў графічным шэра-чорным інтэр'еры.

Але каб цалкам зразумець сэнс гэтых «плямаў», трэба было пабываць на адкрыцьці выставы. Лявон Вольскі ў чорным фраку граў на аргане, Алег Паганіні — на гітары. І ўсё навакольнае, і жывая музыка стваралі адну гарманічную ІМПРАВІЗАЦЫЮ.

Фуршэта не было. Не было ніякіх словаў. Была музыка. Камбінаваная музыка мастацтва. Прысутныя пераходзілі ад адной карціны да другой. Зьмяняліся вобразы, зьмяняліся гукі. Тут быў і рок-н-рол, і блюз, і шчырая псыхадэлія. Фуршэта не было. Адно Кася Камоцкая наліла ўсім па глытку салодкае гарэлкі з Польшчы, пляшку якой перадалі на адкрыцьці ад сусьветнавадомага беларускага мастака з беласточчыны Лёніка Тарасэві-

ча.

Публіка сабралася разнастайная: і рокеры, і літаратары, і мастакі. Была «Беларуская маладзёжная» і ММ-4. Здымалі й з БТ. 3-за інтэр'ю Лявону й Алегу было цяжка прабіцца да інструмэнтаў. Публіка сабралася разнастайная. Але ніхто не адчуваў сябе чужым, нават хлопец і дзяўчына з далёкае Даніі, якія таксама былі тут.

Выстава, відавочна, атрымалася. І гэ- та яшчэ раз даказвае, што ў творчай асобы ня можа быць мяжы ў самаўвасабленьні. Усё ў тваіх руках. Калі ты адчуваеш у сабе сілы, дык ня варта прытрымлівацца толькі нейкай «гэнэральнае лініі». Гэта даказвае й Алег, у якога на кожную з ягоных вельмі ўдалых карцінаў напісаны верш. І на гітары ён грае класна. Дый каратэ займаецца. А наконт сярэдняга посьпеху ва ўсім? Я думаю, ў яго яшчэ вельмі шмат часу разабрацца ў сабе самому.

У неабмежаванасьці творчага выяўленьня заключаецца сапраўдная свабода мастака. А «МРОЯ», я думаю, ня згубіць у сваёй папулярнасьці з-за таго, што ў яе такі вакаліст. А толькі выйграе.

Варта дадаць, што выстава наўрад ці адбылася б, каб не дапамога хлопцаў з гарадзенскага банка «КОМПЛЕКС».

Алесь А. Менск.

• Конкурсы

Журы страціла свайго члена

Для мяне знаёмства з беларускай бардаўскай песьняй пачалося з абвешчкі ў фэе студэнцкага інтэрнату БПІ: маўляў, адбудзецца лекцыя Вінцук Вячоркі на тэму «Песьні беларускіх бардаў». Пакуль што толькі з лекцыяй, а не з самой песьняй. То было ў 1983 годзе. А калі чэсна — дык не з самой лекцыяй, а толькі з абвешчак пра яе. На лекцыю я не пайшоў.

А потым былі няабчасаныя песьні Сокалава-Воюша, на заўсёды забароненых мітынгах і на зборках у Доме літаратара. І там жа — у ДЛ, раз-пораз — эстэтныя, мілагучныя й прафэсійна выкананыя песьні Алесь Камоцкага.

А потым пачалі мацнець спалохі нацыянальнага адраджэньня. І шчытнымі шэрагамі ва ўлоньне бардаўскае песьні пайшлі ўсе, хто хоць калі трымаў у руках гітару. Трэбы было несці беларушчыну ў масы найбольш даступнымі сродкамі. А потым прыйшло разуменьне таго, што кожны павінен займацца сваёй справай. Эканамічныя праграмы павінны складаць не філолагі, а эканамісты. Песьні павінны сьпяваць сьпевакі, а не... той, хто трымаў пару разоў у руках гітару.

Пазьней прыйшло новае пакаленьне «адраджэнцаў». Гэта моладзь, выхаваная адно на прыкладах старэйшых сяброў, а таксама той, хто перабраўся ў Менск з правінцыі й не паспеў у свой час пакаштаваць «вялікага зараду нацыянальнага жыцця» — у межах, аднак, вялікае залы. Яны вырашылі гэты недахоп кампенсавать размахам.

У лютым у менскім Доме літаратара адбыўся ЎСЕБЕЛАРУСКІ конкурс бардаў. Было прызначана ганаровае журы, у склад якога быў запрошаны сам Уладзімір Мулявін. Лішне казаць, што славы мэтр на конкурс так і не зьявіўся.

У сераду, у першы дзень конкурсу, трэба было адабраць з пяцідзсяці ўдзельнікаў (а ўсяго было заяўлена на конкурс шэсьцьдзсят бардаў) асно-

ўную групу, якая павінна была ў чацьвер распачаць барацьбу за тры грашовыя прэміі: дваццаць пяць, пятнаццаць і дзесьці тысячаў рублёў адпаведна за першае, другое й трэцяе месцы. Што й казаць, дзень быў цяжкі. Кожны сьпяваў па адной песьні. Прыярытэт аддаваўся тым, хто сьпяваў песьні на ўласныя вершы. Гэта вельмі моцна паўплывала на склад удзельнікаў, адабраных у другі тур. У асноўным тыя, хто спадабаўся слухачам, у яго так і ня трапілі.

Найбольш аб'ектыўным членам журы быў Анатоль Сыс, які не саромеўся ставіць двойкі за відавочнае графаманства ў тэкстах. Апошнім з пяцідзсяці ўдзельнікаў выступаў «бацька бруднага беларускага блюзу» Віктар Шалкевіч. Хутэй за ўсё гэта было зроблена наўмысна, бо шмат хто з менчукоў прыйшоў на конкурс з-за яго выступленьня, жадаючы пабачыць на свае вочы сьпевака, які стварыў такі ажыятаж на апошнім «Басовішчы». Яны дачакаліся й не памыліліся. Віктар атрымаў найбольшую колькасьць апладысмэнтаў, яго выклікамі «на біс». Але разгубленага сьпевака сагнаў са сцэны вядучы, спаслаўшыся на ўмовы конкурсу: маўляў, ідзіце куды-небудзь, там і слухайце. Так скончыўся першы дзень конкурсу.

У другі тур трапілі васноўным людзі практычныя. Кожны з іх ведаў, куды

пусьціць грошы ад прэміі: хто набудзе сабе новыя боты, хто заплочыць частку пазыкі за каапэратыўную кватэру, атрыманую ў СП. Недарэчна пачуваўся тут Алесь Камоцкі, які й папрасіў журы ня ставіць яму адзнакі, а ацэньваць, так бы мовіць, маладых. Яго падтрымаў Анатоль Сыс. Але тут устаў другі член журы — Леанід Дранько-Майсюк, і прычынова заявіў, што калі сьпявае, дык трэба ставіць адзнакі. Можна, гэта й ня было з лепшых выступленьняў Алесь Камоцкага, але прафэсіянал — ёсць прафэсіянал. Адзнакі былі «чатыры-пяць». Леанід Дранько-Майсюк паставіў «тры». Гэта было настолькі недарэчна, што Анатоль Сыс, вядомы сваім гарачым характарам, выкінуў у залу карткі з лічбамі й сказаўшы, прыкладна «Судзіце самі!», выйшаў. Пасьля кароткае замінікі вырашылі выкрэсьліць папярэднія адзнакі Анатоль выканаўцам і лічыць колькасьць журы на аднаго чалавека меней. Гэты інцыдэнт даў падставу для ўзьнікненьня сярод практычных людзей меркаваньня, што Сыс спадзяваўся на першую прэмію Алесь Камоцкага, якую яны, быццам бы, павінны былі разам «замачыць». Як кажуць праваслаўныя браты: «Благими намерениями дорога в ад вымощена».

Але што б там ужо не рабілі, пасля гэтага эпіцэнтр падзеяў канчаткова перамясціўся ў бар, які неўзабаве зноў пачаў працаваць у каміннай зале Дома літаратара. Адно можна сказаць, што першую прэмію атрымаў Алег Атаманаў, другую — Едрусь Акулін, трэцюю — Вольга Цярэшчанка.

Гала-канцэрт, які быў прызначаны на пятніцу, кажуць, не адбыўся.

Я. ДУБРОУСКІ, Менск.

Бронза

Аляксея Пракапішыка

Удала дэбютаваў на чэмпіянаце сьвету па культуризму ў Турцыі беларускія атлеты. Нашы хлопцы выступалі ў пяці вагавых катэгорыях. Двое з іх — А. Пракапішык і С. Дубко — дайшлі да фіналу, дзе Аляксей дабіўся бронзы, а Сяргей заняў пачэснае пятае месца.

Зборня Горадні здае пазіцыі

Няўдала выступіла на другім фінальным туры нацыянальнага першынства Беларусі па баскетболу ў Гомлі зборня нашага горада. Нашы баскетбалісты прайгралі дзьве гульні запар сваім асноўным сапернікам у барацьбе за бронзавы мэдаль. З чатырма перамогамі ў дзесьці сустрэчах яны займаюць перадапошнюю пятае месца турнірнай табліцы.

(аа).

ПОЛЬША-II
8.30. Обзор событий недели. (Для глухих). 9.00. Мультфильм.
9.25. Фильм для глухих. 10.15. Слово на воскресенье. (Для глухих)
10.20. Приветствие. 10.30. Местная программа. 11.30. Трижды
12.00. Телевизионный журнал. 13.00. Сериал "Семья
бумеранг". Сериал "пра Австралии". 13.45. Краковские легенды.
14.00. Путешествие во времени и пространстве. 15.10. Животные
вокруг нас. 16.00. События недели. 16.30. Час с Ханной Барбарой.
17.25. Программа дня. 17.30. Панорама. 17.40. "Чудесные годы".
Сериал "пра США". 18.10. Репортаж. 18.55. Кинофестиваль.
19.20. Картины, рисунки, фотографии. 19.50. Программа для
слуховых. 20.00. Музыкальный фильм. 21.10. Телепередача.
22.00. Панорама. 22.50. Место для фильма. Тележурнал.
23.10. Сатирические стихи. 23.50. Концерт. 01.00. Панорама.

Восьмая старонка

Крымскія яблыкі

Апошнія два тыдні на Гарадзенскім торжышчы амаль без асаблівых змяненняў. Праўда, цэны, як і заўсёды, незначна, не на шмат, але падняліся.

Як ніколі, кідаюцца ў вочы шматлікія гандляры алеем з Украіны. Яны прывезлі свой тавар з Крывога Рогу. У такі далёкі шлях іх прымушае выбірацца непамерная дарагавіна на прадукты харчавання ў сябе дома. Мала таго, што цэны на Украіне ў два-тры разы вышэйшыя, людзі ўвогуле даўно забыліся, калі бачылі малако, кефір, масла, смятану, сыры і іншыя прадукты.

А самы прыгожы і смачны тавар у мінулыя выхадныя на рынку — крымскія яблыкі. Яны, нажаль, зжоўжаны, напоўнены паўднёвым сонейкам і быццам толькі ўчора знятыя з дрэва, яны больш чым на сотню рублёў каштавалі за мясцовыя гатункі. Праўда, маладая гандлярка не вельмі разумела мову пакупнікоў, якія толькі і пыталі: «По іля?» На што ў адказ ім яна на пальцах паказвала — 350...

Цэны на некаторыя тавары на Гарадзенскім торжышчы ў мінулыя выхадныя:

Сьвініна, 1 кг — ад 400 да 2000 руб.
Бараніна, 1 кг — ад 750 да 800 руб.
Цяляціна, 1 кг — ад 700 да 800 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 1800 да 2500 руб.
Шынка собская, 1 кг — ад 1000 да 1200 руб.
Яйкі, 1 дзесятак — 180—200 руб.
Курыца, 1 шт — 1800—2500 руб.
Масла сьметанковае, 250 г — 250 руб.
Морква, 1 кг — 180 руб.
Цыбуля, 1 кг — 45—50 руб.
Бульба, 1 кг — 30—35 руб.
Яблыкі, 1 кг — 150—200 руб.
Сала салёнае, собскае, 1 кг — 480—500 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 900—1000 руб.
Дрожжы, 1 кг — 250 руб.
Смятана, 1 кг — 300 руб.
Мёд, 1 кг — 1000—1200 руб.
Агуркі, 1 кг — 350—360 руб.
Капусты, 1 кг — 150 руб.
Лімоны, 1 шт. — ад 100 да 200 руб.
Апельсіны, 1 кг — 650 руб.
Мандарыны, 1 кг — 700 руб.
Бананы, 1 шт. — 180 руб.
Ружы, 1 шт. — ад 100 да 300 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 500—550 руб.
Даляр ЗША — 760 — 765 руб.
М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

КАДІНОЎЦЫ ПАШЫРАЮЦЬ ШЭРАГІ

13 сакавіка на Гарадзенскім аўтавакзале адбылася акцыя-пікет грамадзка-палітычнага аб'яднання імя К. Каліноўскага. Пікетчыкі пад бел-чырвона-белымі сьцягамі трымалі некалькі плакатаў з надпісамі: «Студэнт! Шануй і абараняй Беларусь!», «ПКБ, КПБ, ЛКСМБ — гэта зборня «чырвона-карычневых», «Беларускі вайсковец павінен служыць на роднай Бацькаўшчыне».

Пікетчыкі вялі тлумачальныя гутаркі з людзьмі аб эканамічнай і палітычнай сітуацыі на Беларусі. Папярэджвалі аб небяспечнасці адраджэння партыі камуністы. Запісвалі жадаючых да сваёй суполкі.

Дарэчы, за час пікетавання на аўтавакзале больш 30 грамадзян запісаліся ў грамадзка-палітычную суполку імя К. Каліноўскага.

Г. КАСЬЯНОВІЧ.

Гараскоп і здароўе

(Працяг. Пачатак у №№ 4, 5)

СТРАЛЕЦ. Рухомы знак, кіруе клубамі. Практыкаванні для ўмацавання здароўя, актыўны адпачынак, язда вярхом на кані, прагулка на роўна і розныя іншыя віды спорту — найлепшы сродак для падтрымання арганізма ў належным стане. Вельмі значна прытрымлівацца ва ўсім памяркованасці, паколькі гэты знак заўсёды схільны да змены актыўнасці, усё ім робіцца занадта хутка і ў дзеянні ўкладаецца намаганьняў значна больш, чым патрэбна. Усё павінна рабіцца спакойна, звышнамаганьняў трэба пазбягаць. Калі здароўе ўжо парушана, доўгі шпацир дапаможа лепей за лекі, у той час, калі літаратура ўзвышанага філасофскага характару будзе спрыяць розуму.

Людзі з гэтым знакам павінны быць асцярожнымі, каб пазбегнуць няшчасных выпадкаў, раненняў і пашкоджанняў, а таксама ўкусаў і ўдараў капітамі ад жывёл, асабліва коней. Кроў неабходна трымаць чыстай.

КАЗЯРОГ. Слабы знак, кіруе каменнямі і скурай. Магчыма небяспека дэпрэсіі і меланхоліі: трэба абавязкова пазбягаць зніжэння духу, смутку, незадавальнення, падазронасці, адмоўных уражанняў і г. д. Абавязкова трэба пазбягаць пераахалоджванняў і прастуды. Патрабуецца вострая і ўзбуджальная страва і соладавыя напоі (піва і г. д.) у невялікай колькасці.

Вясёлыя кампаніі, блізкае па духу асяроддзе, значная колькасць фізічных практыкаванняў — усё гэта найперш неабходна для падтрымання арганізма ў добрым стане. Неабходна асцярожна

237-я крама

Менавіта 237-й па ліку сярод гарадзенскіх магазінаў рознай формы ўласнасці (апроч 140 дзяржаўных) стала ювелірная крама «Сьвяты Георг», якая адчынілася ў сакавіку на вул. Маркса. Новая крама належыць фірме «Сапфір» (дырэктар спн. Г. Арцыменя), якая, ў сваю чаргу, зьяўляецца філіяй Маскоўска-Іркуцкага гандлёвага дому (кіраўнік сп. Г. Хацяноў).

Спадар Хацяноў на адкрыцці сказаў аб тым, што апроч чыста дзелавых інтарэсаў ім кіруюць патрыятычныя пачуцці: хочацца спрыяць землякам у развіцці гандлю. І сапраўды, у апошнія часы залатыя вырабы да нас зусім амаль перасталі паступаць. Цікава будзе зацеміць, што маскоўскі госьць па прафэсіі — журналіст, працаваў раней спачатку ў Беларускам тэлеграфным агенцтве, а потым у ТАСС.

Чырвоную стужку перарэзаў старшыня гарвыканкама С. Домаш.

«Сьвяты Георг» быў асьвечаны і засьцеражоны малітвай ад крадзежнікаў паводле праваслаўнага абраду. Апроч Ваўкавыскага і Гарадзенскага япіскапа Валянціна на цырымоніі адкрыцця прысутнічаў Гарадзенскі біскуп Ал-р Кашкевіч. Дарэчы сказаць, фірмай «Сапфір» зроблены ахвяраванні гарадскому цэнтру па рэабілітацыі дзяцей-інвалідаў, а таксама Гарадзенскаму праваслаўнаму жаночаму кляштару.

У чым жа карысць новай крамы для жыхароў горада? Па-першае, ў нас з'явіўся яшчэ адзін добры прыгожы магазін, па-другое, гарадзкая скарбніца будзе атрымліваць падаткі ад продажу дарагіх рэчаў, а пагатоў у планах Гандлёвага дому — стварэнне ювелірнай майстэрні або нават невялікай фабрыкі. А ў рэшце рэшт прыгожым гарадзянкам патрэбна ня толькі каўбаса, але й кветкі, а таксама прыгожыя аздабы. Яны гэтага вартыя.

Фатаграфаванне А. ПЕРАХОД. (ас.)

Крымінальная хроніка

За мінулы тыдзень на тэрыторыі вобласці зарэгістравана 138 злачынстваў і здарэнняў, з іх адно забойства, 15 цяжкіх цялесных пашкоджанняў, у тым ліку 2 з літальным зыходам, 2 разбоі, 4 рабаўніцтвы, 32 крадзяжы дзяржаўнай і 38 асабістай маёмасці. Загінула 6 чалавек.

ЗЛАЧЫНСТВЫ

Увечары 20 сакавіка ў Горадні каля ўвахода на стадыён «Чырвоны сьцяг» затрымана пяцёра рэжэціраў, якія вымагалі 500 тысяч рублёў у работнікаў малага прадпрыемства. Трох гарадзенцаў і двух каўказцаў. Сярэдні ўзрост злачынцаў — 22 гады.

Уначы 21 сакавіка з склада Зэльвенскага райспажывсаюза, які не ахоўваецца, здзейснены крадзёж 138 бутэлек сьпірта «Раяль», 40 бутэлек гарэлкі «Руская», 53 — лікёра «Чын-чын», 22 — каньяка «Напалеон» і 1160 плітак шакаладу — усяго коштам 1 000 000 рублёў.

НА ПАМЕЖЖЫ

19 сакавіка на КПП «Ашмяны» былі спынены дзве аўтамашыны КАМАЗ, на якіх вывозілі ў Летува 6 тон нержавейнай сталі.

У той самы дзень на гэтым жа КПП затрыманы МАЗ з 1,5 тоны меднага лому. А на станцыі Парэчча пры пасадцы ў цягнік Вільня — Друскенікі затрыманы жыхар Летувы, які вывозіў 3180 курыных яек.

Праз дзень на КПП Прывалкі канфіскавана 132 мяшкі цукру, якія перавозіў зноў жа грамадзянін Летувы.

ЗДАРЭНЬНІ

Позна ўначы 19 сакавіка 20-гадовы жыхар г. Смагоні выехаў на асабістым аўтамабілі ЗАЗ на чыгуначны пераезд, дзе сутыкнуўся з грузавым цягніком Маладэчна — Вільня, ад атрыманых траўмаў вадзіцель «Запарожца» на месцы памёр.

Г. СЫСОЙ.

За мяжу лепей ехаць з ваўчарам

Да нядаўняга часу аматары індывідуальнага турызму зьявляліся ў турыстычнае агенцтва і набывалі недарагі — ўсяго за 750 рублёў — ваўчар. Але ў сакавіку падаражэлі паслугі амаль усіх турцэнтраў, бо АВІРы ў 6 разоў узьнялі цану за афармленне выязных дакумэнтаў. Чэргі жадаючых значна скараціліся, бо ня кожны здолее заплаціць за ваўчар каля чатырох тысяч рублёў і некалькі дзялёў.

Днямі ў Горадні адбыўся агульны сход кіраўнікоў турцэнтраў, на якім былі вызначаны далейшыя накірункі працы.

Цяпер кошт звычайнага ваўчара ў Горадні будзе 2400 рублёў, паскораны ваўчар дасягнуў цаны трох тысяч. Каб атрымаць запрашэнне на паездку ў Польшчу, нашаму грамадзяніну з уласнай кішэнні неабходна выдаткаваць 50 000 злотых ды яшчэ аплаціць усе выдаткі па афармленьню дакумэнтаў у сябе дома.

Г. АСТРОЎСКІ.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОЎ

Заснавальнік — культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына».
Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штодзённа па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друку.
Гарадзенская вабласная ўзбуджальная друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.
Тыраж 2450 паасобнікаў. Заява № 1640
Нумар падпісаны да друку 25 сакавіка 1993 года.